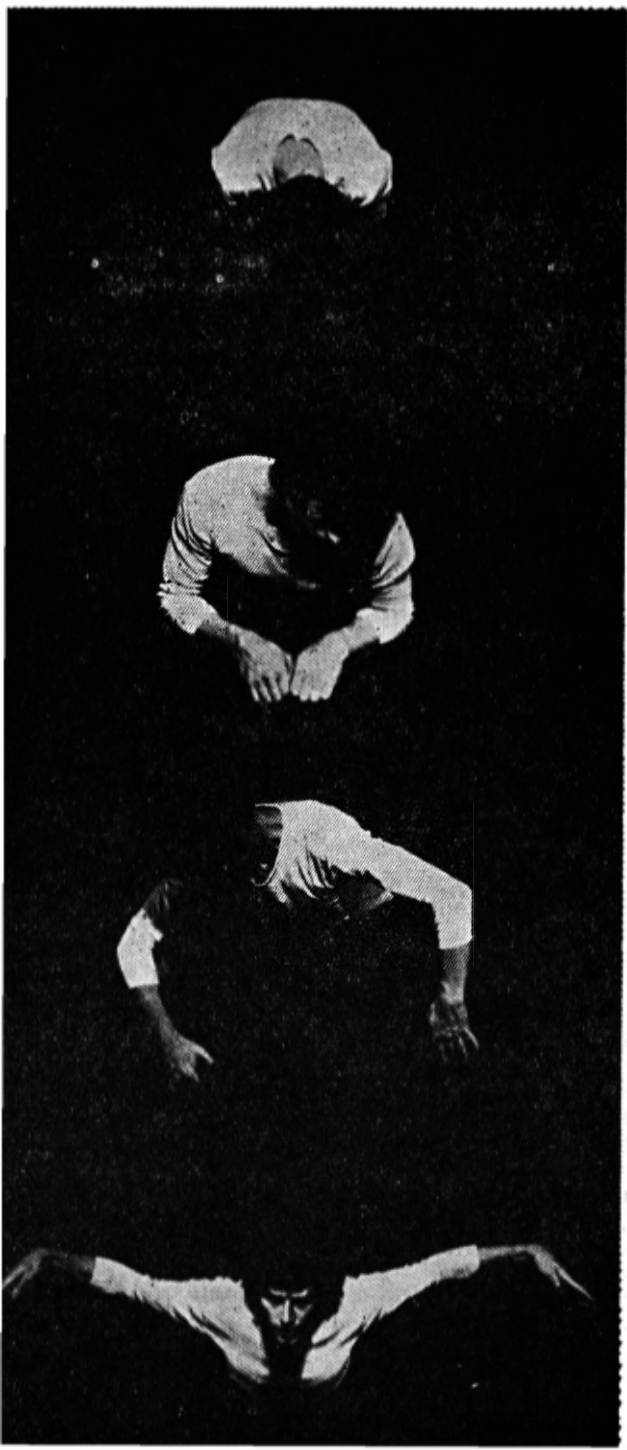

Un mîm, pentru o zi,
la București

Helfrid Foron

Foron — un actor singu-
lar, pe o scenă. Nu scoate
nici un sunet, dar gura îi
umblă spre niște oameni i-
maginari, cu care se ceartă,
sau spre obiecte. Nu contează
ce spune, dar se vede că
oameni și obiecte îl contra-
zic. Tăcere de film mut, în
care neauzite răpăituri vocale
provoacă riposta unor nevă-
zuți parteneri. Iar Foron se
apără, se mișcă, răspunde cu
gesturi — sugestive, abrupte,
finalizate, uneori, ilar, clov-
nesc; motiv pentru care îi
spun actor jucăuș.

Așezat în fața unui mîm,
ochiul vede mișcările, gestu-
rile, dar mișcările au un
punct de repaos, iar gestu-
rile au o referință — obiec-
tele, absente, dar necesare.

Gesturile sînt mișcări le-
gate de obiecte: iar actorul,
atunci, este jucat de obiecte;
spunîndu-le pe nume, trupul
pășește, se apleacă, tresaltă,
parcurge spațiul, exprimă fără
recuzită. Aceasta este panto-
mima: mișcarea, ca obiect;
pentru cîteva clipe, uitînd de
obiecte, actorul se joacă, se
joacă de-a băiatul fără obi-
ecte, își joacă unicul obiect,
numit trup. Rîdem, rîdem cu
poftă, cînd acest joc e între-
rupt de o prezență imagina-
ră: bufonadă.

Foron traversează aceste
partituri-subiect fără să ne
lase, însă, posibilitatea de a
afla ce preferă: mișcarea, ca
sinteză a emoției transmise
spectatorului, sau gestul, ca
impuls aluziv spre hazul
colectiv.

Jean-Louis Barrault, într-o
scrisoare de recomandare des-
chisă, adresată publicului, în-
cepe prin a spune: „Helfrid
Foron est un vrai mime. Ses
gestes sont denses et ha-
bités...” și sfîrșește prin a-l
descrie: „Mime authentique,
à la fois sculptural et théâ-
tral, est un poète musclé”.

Două teme sînt excelent
expuse. În cea dintîi, mimul,
ingenuncheat pe un posta-
ment, exprimă destinul fiin-
ței zburătoare, invidiată de
omul ce îi urmărește, cu ca-
pul dat pe spate, zborul pe
cer; este condamnarea de a

privi înotdeauna în jos și în părți. O condamnare fără grație: cînd aripile nu mai pot purta ochii la vanitoasele înălțimi de rotire vulturoasă, ființa cu aripi cade în neputință. Străbătînd cerul doar pentru a-și urmări victimele de pe pînă, ea sfîrșește prin a fi o victimă a pămîntului, acoperită de linioliul invizibililor traiectorii aeriene; aripile chircite sînt deznoadămîntul înghețat al unui triumf trăit în neștiință.

A doua temă privește omul și libertățile lui, o istorioară despre un tînar care traversează vîrstele, cu iluziile lor, ca pe un lung coridor, înțesat de grilaje. Metaforele „gesturilor dense și viu populate” ale mimului derulează succint existența tînărului, pînă la încorporare: militarul în termen bravează, se fălește cu imaginea gloriei marțiale; ajuns, însă, în turela unui tanc, recrutul ia startul spre agonie, spațiul triumfal zdrobit sub șenile, devine o strîmtoare; două blocuri compacte de beznă se apropie, strîvind fanta de lumină în care pilpii, speriați, viața tînărului. Cele două ziduri de întuneric nu pot fi dislocate, străpunse, oprite, în cumplita lor mișcare de apropiere. Trupul tînărului împietrește în poziția „drepti, pentru onor”. Funest-ironică atitudine, în fața lăcașului veșnicei repauzări.

Descifrezi în această parțitură a mimului vest-german Helfrid Foron un apel pentru pace, la care publicul subscie prin aplauze prelungi.

Paul Cornel Chitic

Stagiunea estivală pe litoral

După cum prea bine se știe, în perioada estivală, cînd pe litoralul românesc al Mării Negre vin peste două milioane de turiști din întreaga țară, precum și mulți din străinătate, în stațiunile maritime se desfășoară o amplă și variată stagiune. Sînt cuprinse toate genurile de creație artistică — teatru, muzică, film, artă plastică, dans. Anul trecut, bunăoară, în cadrul stagiunii estivale, au fost prezentate, în stațiunile de odihnă, peste 750 de spectacole, urmărite de aproape jumătate de milion de spectatori.

Pentru vara acestui an, stagiunea a fost, în linii mari, conturată. Ca de obicei, teatrele de dramă vor constitui o prezență permanentă. Naționalul din București va deține capul de afiș. Vor fi prezentate în cadrul unor turnee ce vor străbate toate cele 13 stațiuni de pe litoral: Oameni și soareci, Comoara din deal, Să nu-ți faci prăvălie cu scară, Căsătoria și Peripețiile bravului soldat Svejk. Celelalte colective bucureștene — Teatrul „Bulandra”, Teatrul Mic, Teatrul de Comedie, Teatrul Giulești, Teatrul „Nottara”, Teatrul „Ion Vasilescu” — vor veni, la rîndul lor, cu cele mai reprezentative realizări ale lor. Din țară, vor completa și susține stagiunea de pe litoral Teatrele Naționale din Iași și Craiova, precum și Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, Teatrul „George Bacovia” din Bacău, Teatrul „A. Davila” din Pitești, Teatrele de Stat din Reșița, Oradea, Ploiești, Satu-Mare (secția maghiară), Sibiu (secția germană). Pentru prima oară, în acest an, va susține spectacole, aici, și Studiul de teatru al I.A.T.C. În sfîrșit, dar nu în cele din urmă, sînt de notat, în acest context, celelalte teatre con-

stătențe — Dramatic, Liric și de revistă. Aceste teatre — fără vacanță de vară — se vor produce și ele, seară de seară, cu spectacolele variatului lor repertoriu.

Integrată în marele Festival național „Cîntarea României”, stagiunea litoralului va dobîndi amploare și culoare semnificativă și prin alte manifestări artistice: Festivalul de folclor (11 iulie—28 august), Festivalul balcanic de folclor (7—14 august), la care vor participa formații reprezentative din R.S.F. Jugoslavia, din R. P. Bulgaria, din Turcia și, bineînțeles, din țara noastră. Tradiționalul spectacol „Serbăriile mării” va cuprinde, de asemenea, numeroase și felurite momente atrăgătoare.

Se poate deduce, din chiar această sumară înșiruire, cît de bogată în forme și în conținut se proiectează, în acest an, vacanța la mare. Desigur, e o consecință a exigenței, vădit crescute, manifestată de public. De aici, răspunderea sporită a teatrelor în ce privește calitatea artistică și educativă a spectacolelor pe care le vor prezenta. Concepția privită căreia „pe litoral merge orice, că tot sînt oamenii în vacanță” se arată, de mult, depășită: de multe ori, renumele unei trupe sporește sau se depreciază aici — căci spectacolele sînt oferite publicului venit din întreaga țară, precum și oaspeților de peste hotare, iar unii dintre aceștia iau contact pentru prima oară, cu această ocazie, cu fenomenul cultural românesc.

Importanța reală a stagiunii artistice estivale n-a fost dintotdeauna bine înțeleasă. Chiar anul trecut, unele spectacole slabe (ale teatrelor din Botoșani, Reșița) au fost refuzate pe litoral — unele, de către factorii răspunzători,